is ook veel hooger gestegen — en dewyl de diplomaten meestal menschen van fortuin zyn, kunne deze beter wachten dan wel de kleine.

Niets redelyker dan dat; de aenhangers van het ministerie mogen ons nu ook verwyten, even als hunne meesters deden aen de twee genoemde Kamerleden — dat wy tot de party der afbrekers, tot de party behooren die de twee standen der samenleving — den arme tegen den ryke — willen ophitsen; maer wy zyn volkomen van hetzelfde gedacht.

Hoe boosaerdig M. Frère ook moge opschieten, wy zullen hem en zyne vrienden gedurig herinneren, dat zy in vroeger dagen ons een goedkoop gouvernement beloofden; dat zy destyds de vlugt van den grooten wilden verminderen, om den minderen man wat op te beuren.

Zy, die deze principen nog met wysheid verdedigen zyn de vrienden van het algemeen welzyn, en wy rangschikken ons volgeerne aen den kant der heeren Coomans en de Muelenaere.

Beiden hebben in dit geval, even als in de diskussie over het vlaemsch, bewezen, dat zy den burger genegen waren, terwyl de mannen der linker zyde als automaten op hunne banken bleven zitten, en knikten toen de minister met het koordeke trok. (*Handelsblad.*)

Aen de Landbouwers.

Wy lezen in den *Akkerbouw* de volgende wyze raedgevingen:

Sedert twee jaren is overal gebrek aen water, en men heeft er ook de noodlottige gevolgen van gezien in geval van brand. Het is waer dat, door de groote hitte, alles, droog zynde, spoediger vuer vatte dan in vochtige jaergetyden; doch het is ook maer al te waer dat men ten platten lande zeer onvoorzichtig met het vuer te werk gaet.

Moet er iemand 's avonds in stal of schuer gaen, hy neemt een solferstek, een phosphoorken of eene opene olielamp, en de aenbeveling van voorzigtig te zyn, wordt koud beantwoord met *het kan geen kwaed.*

Het is mogelyk dat men voorzigtig is, maer er ontstaet zoo dikwyls brand, dat men moet veronderstellen dat men ook somwylen wel onvoorzigtig is geweest. — Eens brand ontstaen, gaet, door gebrek aen water, alles in assche. — De oorzaek van brand wordt op verschillende manieren uitgelegd, en eindelyk, by gebrek aen nauwkeurigheid, blyft er aen den eigenaer niets anders over, dan zyn ongeluk geduldig te verdragen, en de hand aen het werk te slaen, om zich wederom een nieuw dak te bezorgen.

Wy komen er op terug, dat met vuer niet mag gespeeld worden, en dat elk huisgezin ten minste een paer hollanteerns moest bezitten, dienende om 's avonds op stal en in schuer te gaen. De prys daervan is zoo gering, dat het waerlyk te verwonderen is, dat zulk onontbeerlyk gerief op vele plaetsen nog ontbreekt.

Eene andere onvoorzigtigheid, waerop wy de landlieden opmerkzaem maken, is, het gebruik der *phosphoorkens.* De doosjes staen gewoonlyk op tafel, op eene schapraei, ter beschikking van alleman, zoodat zelfs kinders er zich van kunnen meester maken.

Hoe spoedig dezelve door wryving vuer vatten, weet elkeen, en het is dus zeer noodzakelyk dat men de doosjes altoos wegsluite, opdat ten minste niet elkeen er gebruik van make kunne.

Men benuttige deze welgemeende vermaningen: met het vuer kan men niet te voorzigtig zyn.

—

De *Akkerbouw* bevat een artikel van Mr Ecrevisse, getiteld: *eene schets van den landbouwer, gelyk hy kan en moet wezen,* waeruit wy de volgende bemerking overnemen:

« Eene wetenschap, die onontbeerlyk is voor den landbouwer, noemen wy de rekenkunde, die eventwel zich niet noodwendig moet uitstrekken over den gewoonen regel van dryen. Daerby komt hem niets menigvuldiger te pas, dan de herleiding van oude maten, gewigten en munten tot het tiendeelige stelsel. Zekerlyk valt het te betreuren, dat men zich nog bezig houde met ponden-vlaemsch en ponden wisselgeld, met schellingen-courant en met schellingen-pauwen van zeven stuivers; met grooten, dubbeltjes, stuivers, oortjes, deniers en wat dies meer zy. Wat de maten betreft voor inhoud en lengte, waerom de vier stappen, die groot zyn voor lange beenen, en klein voor korte, niet verlaten voor de vierkantsmaet met den meter? In al de gewesten van de wereld zullen honderd meters lengte, op honderd meters breedte, *één are* uitmaken; of tien duizend meters lengte op tien duizend meters breedte gelyk staen met één hectare. Hedendaegs houden de meeste landbouwers zich nog bezig met brugsche, gentsche, aelstersche, brusselsche, doornyksche, luiksche maet, hetgeen overal verschilt.

» Begeeft de landbouwer zich naer de merkt, dan vult hy nog zyne graenzakken met het oude vat, hetwelk zelden overeenkomt met dat van den koopman of van den bakker. Menigmael geheurt het, dat het eerste te klein en het laetste te groot is!!! Met de gewigten is het niet beter gesteld. De landbouwer koopt zyne benoodigde waren in dezen of geenen winkel, omdat hy ze een paer centiemen minder betaeld dan in eenen anderen; en hy verliest het dubbele van het verschil op het gewigt! Wyl eventwel het misbruik nog altyd voortduert, moet de landbouwer nauwkeurig weten, wat verhouding er bestaet tusschen oud en nieuw, opdat hy het slagtoffer niet zy van berekening en van bedrog.

» De vaderlandsche geschiedenis moet hem beknoptelyk bekend wezen: hy zal den geboortegrond meer leeren beminnen, naermate hem beter ter wete komt, wat al grootsche gebeurtenissen op den vaderlandschen bodem plaets grepen.

» De staetkundige instellingen van België dient hy in zooverre te kennen, als zy de regten en verpligtingen van elken landbouwer betreffen. Hy mag wel gemeenzaem zyn met de wettelyke grondregels, rakende buitendienstbaerheden, pachten, verpachten en aftreden; pryzen en meubels, beestialen, vette, boomen, kaphout, labeur, bezaeijing en bewerking. Hy mag ook niet vreemd zyn aen het stuk rakende het vruchtgebruik en de voogdy. Wil hy met den veldwachter en met de gendarmen geene kennis maken en wit of zwart zien plakken, dat hy dan trachtte de bepalingen in policiezaken te kennen, waertegen hy zynen voet kan stooten, of om beter te zeggen: waeraen hy meestentyds zyne beurs moet scheuren.

» Zoo zal, by voorbeeld, onze landbouwer wel zorg dragen, dat hy geen vuer ontsteke naby huizen, schuren, stallen, bosschen. Zyne wagens zullen altyd voorzien zyn van eene metalen plaet, dragende zyne namen en woonplaets. Hy zal het gewigt kennen, dat hy maer langs de steenwegen mag vervoeren, wanneer de barreelen gesloten zyn. Hy zal nauwkeurig weten, wat stieren of hengsten goedgekeurd zyn voor de dekking van koeijen en merries. Op behoorlyken tyd weert hy de rupsennesten. Aen zyne knechten gebiedt hy de halve steenweg te laten aen eenen wagen, dien zy geladen ontmoeten, hy verbiedt hun zich van hun gespan te verwyderen. Hy zal zorgen dat zyne dochters en dienstmeiden nooit 's avonds aen haer zelver worden overgelaten; dat de zoons en de knechten altoos te huis zyn voor het sluiten der herbergen, opdat zy niet betrapt worden door de agenten der policie of door de gendarmen.

» Niet te dikwyls kan de baes des huizes de ronde doen op zyn hof, om zich te overtuigen, dat koeijen, peerden, zwynen en schapen op behoorlyken tyd hun voeder hebben bekomen.

De meester zal zich wel wachten, ooit te gaen slapen, vooral eer hy zich hebbe overtuigd, dat al de huisgenooten te bedde zyn en dat nergens meer eenig brandgevaer besta. In stal of in schuer zal hy nooit laten cigaren of pypen smooren.

» De goede landman geeft van zynen overvloed aen den noodlydende. Aen zyne dienstboden bezorgt hy een kloek en gezond voedsel; opdat zy in staet zyn 's meesters werk wel te verrigten. Verre van het loon der werklieden te besnoeijen, ziet hy op eenige franken per jaer niet; want hy houdt zich overtuigd, dat hy voor iederen frank een dukaet zal winnen. Hy zal steeds indachtig zyn, dat al de dienstboden zyne broeders zyn, kinders van denzelfden hemelschen vader; dat hy hun een goed meester, een raedgever, een helper, een beschermer, een leidsman zyn moet. »

Gemeente-raed.

Na zich met verscheidene weinig belangryke zaken bezig gehouden te hebben, heeft de raed beslist van de volgende verhoogingen van traktementen aen de hiernagenoemde professors van het stadskollegie toe te staen: M. Deckers 150 fr.: M. Renard 150 fr.; M. Vandeberck 100 fr.

De raed heeft eene som van 500 franken toegestaen voor de oprigting eener muziek-school.

M. Souvereyns is voorgesteld als eerste en M. Wodon als tweede kandidaet als lid van het besturend bureel der middelbare school in vervanging van M. Fuss.

Eindelyk heeft de raed besloten eenen schryver aen te stellen ten dienste van den politie-commissaris.

Onlangs heeft de regtbank van Hasselt een vonnis uitgesproken in eene zaek van valsche getuigenis, die veel gerucht in het kanton St-Truijen gemaekt heeft. Twee pachterszonen, de genaemde Lambert en Joseph Groven, van Groot-Gelmen waren betigt van vrywilliglyk eenige vensterruiten der pastory aen stukken geslagen te hebben. Gedaegd om aengaende deze feiten voor de regtbank te verschynen, bragten de beschuldigden vier getuigen by, de genaemden Jan Bapt, Gerbeheye en zyne huisvrouw, Joanna Lavigne, van Engelmanshoven, Elisabeth Janssens, huisvrouw van Herk, van Groot-Gelmen en Jan Renard, van St-Truiden, die onder eed verklaerden dat de gebroeders Groven op het tydstip der misdaed zich in de herberg van gezegden Gerbeheye bevonden.

Een onderzoek desaengaende gedaen heeft de valschheid dezer getuigenissen aen den dag gebragt, en heeft bewezen dat zy gedaen zyn geworden op verzoek van de ouders en broeders der beschuldigden.

De regtbank heeft de vier genoemde valsche getuigen elk tot eene gevangenis van dry maenden veroordeeld en de ouders van de gebroeders Groven, als ook Jan Groven elk tot eene gevangenis van zes maenden voor omkooping van getuigen.

De gebroeders L. en J. Groven zyn veroordeeld geworden, de eerste tot 2 maenden en de tweede tot 1 maend gevang.

De veroordeelden hebben zich in beroep voorzien.

(*Onafhankelyke.*)

De voorstel aen de stad St-Truiden gedaen door M. A. Renson om het gaz-licht daer te stellen, is door de gemeenteraed met 6 stemmen tegen 5 verworpen.

Gedurende het jaer 1858 hebben er in de stad Tongeren 206 geboortens plaets gehad, waeronder zich 189 wettige en 17 onwettige kinderen bevinden. Gedurende hetzelfde jaer zyn er 47 huwelyken en 189 overlydens geweest. Onder deze laetste telt men 17 kinderen die doodgeboren of voor hunne inschryving op de registers van den burgerlyken stand, gestorven zyn.

Tweegevecht in Frankryk.

Hoe duidelyk het ook bewezen werd, dat het duël onregtvaerdig, schandelyk en strafbaer is, duert hetzelve, vooral onder de legers, voort. In Frankryk heeft het meermaels plaets. Ziehier wat wy lezen in een werk, over het duël in Frankryk:

Men weet tot welk punt deze razerny gebragt werd onder de laetste Valois, en hoeveel bloed er zottelyk vergoten werd in de ontmoetingen op de *Place-Royale* en de *Pré-aux-Clercs.* Dat barbaersch gebruik werd volgehouden niettegenstaende de strenge edikten van Hendrik IV en Lodewyk XIII. De ordonnancie van Blois had te vergeefs verboden de genadebrieven te enregistreeren, welke aen de duëlisten verleend werden, *zelfs dan als ze door den koning waren geteekend.*

Het despotismus zelfs van Lodewyk XIV bleef voor dien hinderpael stil staen; die prins, voor wien alles plooide, verbood te vergeefs door verscheiden ordonnanciën het tweegevecht, en vooral in 1679. De straf-uitvoering van graef Montmorency-Boutteville, vader van den overwinnaer van Neerwinde, en welke had plaets gehad onder de voorgaende regering, maekte de tweegevechten niet zeldzamer, nog ongestrafter onder die trotsche en strydzuchtige nobelen, opgevoed in de wanordelykheden der *Fronde.*

In de ordonnancie van 1679, welke wy gemeld hebben, werd de *doodstraf* en de verbeurd-verklaring der goederen uitgesproken tegen die, welke op den terrein kwamen, zelfs al had geen der twee wonden bekomen. Eene dergelyke ordonnancie gaf Gustaef-Adolf, koning van Zweden. De knechten die de uitdaging gebragt hadden, werden veroordeeld tot de galleijen. Een hof, te Parys bestaende uit maerschalken van Frankryk, en in de provincie uit gouverneurs en luitenants der maerschalken, was geroepen onder den naem van *tribunael van 't punt van eer,* om uitspraek te doen in alle zaken, die een tweegevecht konden doen ontstaen. Die tribunael deed uitspraek zonder beroep, na verhoor der partyen en wees den beleedigde eene eerherstelling toe waermeê hy moest tevreden zyn.

Lodewyk XVI, by zyne inwyding, zwoor de edikten te zullen handhaven; maer die eed had evenmin uitwerksel als die, welke de koningen van Frankryk zwoeren van de ketteryen uit te roeijen, heel het koninkryk door. De drift naer het tweegevecht overleefde aen al de oude gebruiken, welke vroeger in voege waren, en dit zoodanig, dat men korte jaren nadien (Karel X) twee persoonen van den koninklyken bloede den degen trekken zag voor eenen dansiwist.

Die betreurénsweerdige uitzinnigheid wordt tot nu toe, behouden, doch minder bloedig dan voorheen. Onder het keizerryk waren er zeer weinig duëls. *De jonge officieren hadden toen een beter gebruik van hunnen tyd en hunnen degen te maken.* Sedert dien tyd heeft *de ledigheid in de garnizoens-plaetsen,* voor de militairen en de politieke twisten by de burgers, veel aenleiding gegeven tot die gevechten, welke men verblauwen wil onder den naem van ontmoetingen (*rencontres*), en tegen welke de wet onlangs nog nieuwe strengheden gebruikt.

Maer om te doen zien hoe dit betreurensweerdig misbruik in onze zeden is ingeworteld, hebben wy *weigevers* gezien, die pas van de tribune komende en ten gevolge van eene woelige zitting, zich aen kansen van het gevecht bloot stelden. Een van hen, in Frankryk gekend, is smertelyk gestorven; zy hadden alzoo een bewys gegeven hoe zy onderworpen waren aen dat noodlottig vooroordeel, hetwelk zy dikwyls met eene regtveerdige afkeuring hadden gebrandmerkt.

Verleden woensdag heeft een wreed vooorval in onze stad plaets gehad. Mejufvrouw Ronday, winkelierster in de Muntstraet, is voor hare deur gevallen onder het rad eener geladene kar die haer het regter been verbryzeld heeft. Het been heeft moeten afgezet worden.

— Door de suppressie van Convoijen zal de voiture vertrekkend dagelyks alhier, — uit het hotel de Pauw om 3 1/4 uren namiddag en van de statie te Munsterbilsen om 12 1/2 uren 's middags, — op houden en zal dezen dienst gestaekt worden. — Berigt er van aen het publiek.

— Men schryft uit Lier, 28 december:

Den tweede kersdag is hier het 26e kind van M. Wouters met veel plegtigheid gedoopt. M. J. Vermeulen, greffier van het vredegeregt, was peter en Mev. Loots, meter. Van zyne 26 kinderen, heeft M. Wouters, die met zyne tweede vrouw getrouwd is, er nog 22 in het leven.

Cochinchina.

VERVOLGINGEN TEGEN DE KRISTENEN.

Men schryft uit Hong-Kong, 15 november:

« Wy hebben geen nieuws opzigtens de fransch-spaensche expeditie in Cochinchina te melden; doch wy hebben betreurensweerdige inlichtingen ontvangen over de vervolgingen, welke in dit land en in den Tonquin tegen de kristenen gerigt worden.

» Tonquin is in dry verschillige divisiën van missionnarissen verdeeld: in eene derzelve, die van het westen, is de bisschop Mgr. Retord, een franschman, thans in de gebergten gevlugt, om aen den dood te ontsnappen; in die van het oosten is Mgr. Hermosella, een Spanjaerd, insgelyks gedwongen zich te verbergen; eindelyk in die van het zuiden zyn twee spaensche bisschoppen, Mgrs. Dias en Melchior, gelyk men weet ter dood gebragt.

» In Cochinchina zyn twee divisiën van missionnarissen, en zy worden bediend door de priesters der vreemde missiën van Frankryk. Hunne gestichten zyn verwoest en de missionarisssen, zyn verspreid.

» Mgr. Pellerin, bisschop in een dier distrikten, bevindt zich op dit oogenblik by admiraal Rigault de Genouilly; men weet niet waer Mgr. Gauthier, bisschop van het andere distrikt verblyft, dewyl hy zich moet schuil houden.

» Men heeft inlichtingen over den marteldood van Mgr. Melchior, die den 28 july laetsleden heeft plaets gehad. Die inlichtingen zyn verschrikkelyk.

» Nadat Mgr. Melchior in het dorp Kheng-Tao aengehouden was, werd hy naer de hoofdstad van Tonquin overgevoerd en in den kerker geworpen. In den nacht van den 26 werd hy voor eenen mandaryn gebragt, die hem deed kennen, dat hy moest sterven.

» Den 28, ten 7 ure 's morgens, werd hy langs de oostelyke poort naer de geregtsplaets, een weinig buiten de stad gelegen gebragt. Hy droeg eene zware ketting aen den hals.

» De bisschop ging te midden van 20 soldaten te voet; die laesten hadden 500 soldaten tot geleide, alsook twee mandarynen, op olifanten gezeten, vier mannen te peerd, eenen tamboer, eenen trompetter en twee mannen die een werktuig, genaemd *hond,* droegen.

» De martelaer bad, zynen brevier in de hand en gaf zynen zegen aen het volk, dat hem met het werpen van slyk beantwoordde.

« Toen Mgr. Melchior op de geregtsplaets was aengekomen, vond hy twee jongelingen, zyne dienaers, aen palen gebonden. Hy smeekte hun moed te toonen, terwyl hy hun verzekerde dat zy naer den Hemel gingen.

» Toen werd, op het bevel van eenen mandaryn, het hoofd van een der jongelingen afgehouwen, en men wierp het in de hoogte, opdat hetzelve door het volk zou kunnen gezien worden: daerna viel het hoofd van den tweeden jongeling. De namen dier beide martelaren zyn Hien en Tiess.

» Toen de beurt van den bisschop gekomen was, legde men hem eerst een klein tapeit over de schouders, en men bond hem met handen en voeten aen palen.

» Toen vatte men eene soort van bank en plaetste het op eene wyze om op zyne horst te drukken; vervolgens naderden er vyf beulen elk met eene kleine byl; deze kapten hem de beenen tot aen de knien en de armen af, waerna zyn hoofd werd afgehouwen en hem de ingewanden uit het ligchaem werden gehaeld.

» De smerten van den martelaer waren verschrikkelyk; men moest twaelf slagen toebrengen om een zyner ledmaten af te houwen. Gedurende zyne langdurige marteling bad Mgr. Melchior vurig tot dat hem de armen werden afgekapt. Toen viel hy buiten kennis, en werd dientengevolge volstrekt gevoelloos aen zyn verschrikkelyk lyden.

» Zyn lyk werd in eenen put gesteken, die met aerde werd overdekt. Men poogde de olifanten, als eene laetste beleediging aen den martelaer, over den put te doen gaen; doch die dieren weigerden hardnekkig.

» Het hoofd van den bisschop werd gedurende eenige dagen boven de zuidelyke poort der stad tentoongesteld; daerna werd het verbryzeld en de stukken werden in de zee geworpen.

» Die verschrikkelyke inlichtingen zyn door eenen ooggetuige medegedeeld, op zulke wyze, dat men zeker is, dat dezelve waer zyn. »

Terwyl Albert zoo sprak, maekte hy zyn mantel los van den zadel.

« Weet gy wel, vriendje, dat dit alles zeer zonderling is?

« Eventwel is het waer, en gy moet niet ontkennen dat het toeval in den oorlog nog veel zonderlinger zaken voortbrengt.

« Welaen! ik wil wel gelooven dat gy my niets wys maekt; ten anderen, gy zult uitlegging geven voor den krygsraed, welke over uw lot zal beslissen.

« Ik wacht zyne uitspraek af, luitenant.

Albert had zynen mantel over zyne schouders geslagen en rigtte zich naer het gevang waer hy eerst opgesloten geweest was.

De luitenant volgde hem met de oogen na, tot aen de deur welke op den ruimen gang uit kwam waer de cellen der gevangenen waren; hy zocht in den gang en de houding van den huzaer een oogenblik van zwakheid te ontdekken of van aerzeling, toen hy hem niet meer zag:

» In der waerheid zegde hy by zich-zelven men zou niet gelooven dat die kerel binnen twee of dry dagen door den kop geschoten moet worden! hy gaet naer de gevangenis en hy zal ter dood gaen met denzelfden stap alsof er kwestie was om twee uren de wacht op te trekken!

De krygsraed, in een der zalen van het Stad-huis van Heilsberg vereenigd, kwam uitspraek te doen tegen twee weglooners, toen de gendarmen een jongen huzaer van het 9e regiment voorbragten: het was Albert; zyne aenkomst wekte eene hevige beweging van nieuwsgierigheid en belang op, onder de inwooners en de krygslieden die de zitting van den raed bywoonden; die nieuwsgierigheid en dit belang werden veroorzaekt door zekere omstandigheden betrekkelyk den beschuldigde; men wist dat by zich tweemael gevangen gesteld had, en de herbergier had de oorzaek van het tweegevecht waerin den brigadier Morin gedood was, bekend gemaekt.

Die ouderling was daer als de voornaemste getuige ten voordeele van Albert; doch zyne verklaring oefende maer een geringen invloed uit op het besluit der regters; hy was alleen, en daerenboven, zyn titel van pruisischen onderdaen wekte nadeelige vooringenomenheden tegen hem op.

Ook sprak hy te vergeefs over de grootmoedige beweging welke aen Albert de verdediging van een gryzaerd en een vader, wiens dochter door de grootste der beledigingen bedreigd was, deed opnemen; te vergeefs werden de brieven ten voordeele van den betigte geschreven door kolonel Gauthrin, van het 9e huzaren en door kolonel Charpentier, die Albert in de rangen van zyn regiment opgenomen had, nadat hy uit de gevangenis gekomen was, voor den raed gelezen: zy konden in de oogen der onbuigzame, meêdoogenlooze geregtigheid van een krygsraed, de misdaed niet verkleinen waervan Albert beschuldigd was. De dood van een overste door zynen onderhoorige toegebragt in het uitoefenen zyner bedieningen, moest door de dood van den schuldige uitgewischt worden, die overigens het feit bekende en de slag welke hem treffen ging in het geheel niet zocht af te weren.

Toen de voorzitter de onderhooring van den beschuldigde geëindigd had en de raed de verklaringen en uitleggingen welke ter zyner verdediging dienen konden, gehoord had, deed men Albert wegleiden; de beraedslaging duerde niet lang; eenige oogenblikken daerna, las de griffier aen den huzaer, voor de groote vergadering, het vonnis af dat hem tot de doodstraf veroordeelde.

Albert aenhoorde die lezing zonder de minste ontroering te laten blyken. Des anderendaegs verliet eene afdeeling samengesteld uit vyftig man voetvolk, door eenen kapitein aengevoerd, de stad en bleef staen achter den omheiningsmuer, op eene plaets welke gekozen was voor de militaire strafuitvoeringen.

De huzaer ging in het midden der afdeeling; toen men hem de oogen wilde blinddoeken en zyn overkleed uittrekken, zegde hy tot den officier.

— Ik vrees de dood niet, ik ben gewoon haer van naby te zien: wilt dus dit doek weglaten, kapitein.

— Dat het zoo zy, antwoordde de officier.

— Maer, hernam Albert, ik heb u nog eene genade te vragen. Zou ik myn overkleed niet mogen aenhouden?

De officier schudde het hoofd en na een oogenblik overdenkens:

— De wet, antwoordde hy, verzet er zich tegen; ik zou het wel willen, ling het maer van my af... Maer uw uniform behoort aen den Staet.

De huzaer kon zich niet onthouden van te glimlachen:

— Ah! het is waer, de kogels zouden hem onbruikbaer maken, en, daer betzelve den Staet toebehoort moeten wy het voor alle schade behoeden.

Toen hy die woorden sprak trok hy hevig zyn kleed uit en wierp het verre van zich af. Alsdan zag men dat er een breed stuk zyde rond zyn ligchaem gebonden was, hetwelk met goud geborduerd was en in het midden prykte den russischen tweehoofdigen adelaer.

— Makkers, riep Albert uit, nu kunt gy schieten; dit kleedsel behoort my toe en niet aen den Staet!

De kapitein beval den soldaten hunne wapens neer te leggen, en hy liep naer den huzaer die reeds eene kuile ten gronde gebogen had:

— Wat is dat? vroeg hy aen Albert.

— Ziet gy het niet, kapitein?

De kapitein was nader by den huzaer gekomen en aenschouwde verwonderd den lauwer dien Albert den franschen balen aenbood.

— Waer hebt gy dit gevonden? vroeg hy den huzaer.

— In het midden van een regiment russische lanciers, te Friedland.

— Ah! verduiveld!... maer waerom hebt gy er niet van gesproken voor den krygsraed?

— Zoo ik er van gesproken had zou de raed my niettemin als weglooper veroordeeld hebben, en dan zou men my misschien myn standaerd ontnomen hebben; ik hield er veel aen, en wilde in myn hemd niet voor den kop worden geschoten. Ziedaer myne redenen. Nu, kapitein, verzoekt ik u dat gy my zoo haest mogelyk naer de andere wereld zendt.

— Ik, gebieden dat men vuer geve op de borst van een dappere zoo als gy! neen! neen! nooit zal ik dien droevigen moed hebben! ik breek liever myn degen over!

De oogen van den kapitein schoten vol tranen, en zyne krygslieden deelden zyne pynlyke aendoening.

— Kapitein, riep Albert uit, doe uwen pligt! Denk aen de schrikkelyke gevolgen uwer ongehoorzaemheid! Gy stelt u bloot aen al de strengheden der krygstucht... en gy zult my niet redden!

De kapitein was onbeweeglyk en doof voor het grootmoedig aendringen van een veroordeelde. Eensklaps komt er een ruiter spoorslags afgereden naer de plaets waer de huzaer de dood afwachtte en zoo aendringend vroeg; hy hield een papier in de hand en zyn peerd voor den kapitein inhoudende:

— O myn God! riep hy uit, ik dank u! het is nog niet te laet. Albert is niet dood.

— Nog niet, kommandant, ook zou ik niet bevolen hebben van vuer te geven.

— Ziehier het bevel van de uitvoering op te schorsen en de genade van dien soldaet, door den Keizer zelfs geteekend.

De drager van dit bevel was de eskadrons-overste Minier, aide de-camp van generael Lasalle. Na tot den kapitein gesproken te hebben ging hy tot Albert:

— Gy zyt vry, myn vriend, en gaet uwe plaets wederom by het regiment innemen. Gy zelfs zult den standaerd dien gy de Russen ontnomen hebt in de handen van den Keizer overgeven. Generael Lasalle belast zich u aen Zyne Majesteit voor te stellen. Het zyn de jagers van het 3e regiment die uw schitterend gedrag hebben kenbaer gemaekt, en het is op hunne aenduidingen dat men is te weten gekomen waer de russische standaerd verbleven was.

— Hy was niet verloren voor Frankryk, kommandant.

— Het is waer, maer gy, myn vriend, zoudt verloren geweest zyn!... welaen! neem uw kleed op... gy behoort nog tot het fransche leger.

Onder die samenspraek, hadden de soldaten hunne rangen verbroken en omringden den huzaer met welken zy handdrukken wisselden; daerna nam ieder den weg op Heilsberg waer Albert niet meer als gevangene, als een misdadiger, maer onder aenhoudende toejuichingen der vrolyke bevolking welke de terugkomst van den grootmoedigen krygsman begroette, wiens dood zy reeds betreurd hadden. Neven Albert ging een soldaet die aen het punt van zyn geweer den militairen lauwer droeg welke door den huzaer aen de Russen te Friedland ontnomen was.

Eenige dagen daerna ontving Napoleon den standaerd hem door Albert aengeboden, en deze plaetste zich weder in het midden zyner kameraden van het 3e regiment; maer hy was tot wachtmeester verheven en op zyne borst schitterde het eerekruis.

In 1813 was hy eskadrons-overste by het 14e jagers te peerd, doch hy mogt zyn leven op het slagveld niet eindigen. Te Torgan opgeschoten met den graef de Narbonne, gouverneur dier stad, deelde hy het lot van dezen generael en overleed aen den typhus die het fransche leger verslond.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN.

van den 1ste tot den 7 january 1859.

GEBOORTENS 9. — 5 jongens, 4 meisjes.
HUWELYKEN 0.
STERFTENS 2. — 0 mannen, 0 vrouwen, 2 jongens, 0 meisjes.
Jan-Maria Dieu, 2 jaren. — 1 doodgeboren kind.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 5 january.

Tarwe, *froment,*	de zak	van 103 kilos.	fr.	23-50 tot 23-75	af 0,25
Rogge, *seigle,*	»	94 »		17-00 tot 17-25	af 0,25
Gerst, *orge,*	»	» »		21-00	af 0,25
Spelt, *épeautre,*	»	een mud		20-50	af 0,50
Haver, *avoine,*	»	75 kilos.		16-00 tot 16-50	af 0,25
Brood, *pain,*	den kilo.			0,18	

LUIK, den 3 january.

Tarwe, *froment,*	de 103 kilos		fr.	23-00 tot 24-00	af 0,50
Rogge, *seigle,*	« 94 »		»	16-25 tot 16-50	af 0,75
Gerst, *orge,*	« 91 »		»	20-00	
Spelt, *Epeautre,*	de 112 »		»	19-00 tot 20-00	af 1,00
Haver, *avoine,*	de 150 »		»	29-50 tot 31-50	

AUBEL, den 3 january.

Tarwe, *froment,*	den hectoliter	fr.	18-25	af 0,25
Rogge, *seigle,*	» »	»	14-00	af 0,50
Gerst, *orge,*	» »	»	15-00	
Haver, *avoine,*	» »	»	10-00	

WAREMME, den 4 january.

Tarwe, *froment,*	100 kilos.	»	22-81	af 0,90
Spelt, *épeautre,*	» »	»	16-96	af 0,95
Rogge, *seigle,*	» »	»	18-61	af 1,00
Haver, *avoine,*	» »	»	22-33	af 0,17

HASSELT, den 4 january.

Tarwe, *froment,*	100 kilos.	fr.	22-00	af 0,80
Rogge, *seigle,*	»	»	17-10	af 0,40
Gerst, *orge,*	»	»	20-80	af 1,30
Haver, *avoine.*	»	»	20-60	af 0,40
Genever, *genièvre,*		»	58-00	af 2,00

BRUSSEL, den 7 january.

Tarwe, *froment,*	den hectoliter	fr	18-69	op 0,02
Rogge, *seigle,*	» »	»	12-11	af 0,21
Gerst, *orge.*	» »	»	00-00	
Haver, *avoine.*	» »	»	21-30	af 1,09

ÉTUDE DU

Notaire Delvigne, à Tongres.

VENTE PUBLIQUE

D'UNE

MAISON AVEC JARDIN,

A BASSENGE.

Lundi 17 janvier 1859, à 2 heures de l'après-midi au cabaret du sieur *Jean Piron,* à Bassenge,

Le notaire DELVIGNE, de Tongres, vendra publiquement:

Une bonne maison avec jardin et toutes appendices et dépendances, d'une contenance de 10 ares 84 centiares, sise à Bassenge, en lieu dit *rue de Vinave,* n° 164, joignant monsieur le bourgmestre Pisart, Mathias Louis, le chemin et le Geer.

Avec facilité de payement.

S'adresser pour les conditions au dit notaire DELVIGNE.